

CONCLUSIE VAN DE ADVOCaat-GENERAAL
 A. DUTHEILLET DE LAMOTHE
 VAN 1 APRIL 1971¹

*Mijnheer de President,
 mijne heren Rechters,*

De heer Nagels is een ambtenaar van Belgische nationaliteit. Tot in 1969 was hij werkzaam als inspecteur op de Nationale Dienst voor afzet van land- en tuinbouwprodukten.

In omstandigheden welke aanstonds ter sprake zullen komen, solliciteerde hij naar een post van hoofdassistent op het directoraat-generaal Landbouw van de Commissie — in de rang B 1 —.

De keus viel op hem en ingevolge artikel 34 van het Statuut werd hij op 1 maart 1969 voor een tijdvak van 6 maanden op proef aangesteld.

Overeenkomstig dit artikel werd op 30 juli 1969 een beoordelingsrapport uitgebracht, volgens hetwelk zijn geschiktheid voor het vervullen van zijn ambtstaak ernstig te wensen overliet en waarin met gebruikmaking van de daartoe in het Statuut geboden mogelijkheid werd voorgesteld de proeftijd met 3 maanden te verlengen.

Tijdens deze verlenging werd verzoeker ziek, zodat hij gedurende twee maanden niet op zijn werk verscheen.

De Commissie nam toen een zeer milde en menselijke, doch rechtens aanvechtbare beslissing.

Hoewel ook in het tweede beoordelingsrapport tot ontslagverlening werd geadviseerd, werd verzoekers proeftijd namelijk verlengd voor de tijd gedurende welke hij wegens ziekte afwezig was geweest.

Doch ook in een derde beoordelingsrapport van 19 januari 1970 werd verzoeker ongeschikt geacht voor de functie waarvoor hij was aangeworven.

Hij werd dan ook per 17 februari 1970 ontslagen bij een hem op 16 februari medegedeeld besluit.

De heer Nagels verzoekt U thans:

1. dit besluit — alsook de afwijzing van zijn langs administratieve weg tot de Commissie gericht verzoek om intrekking ervan — nietig te verklaren;
2. subsidiair, bijaldien het verzoek om nietigverklaring niet mocht worden toegewezen, de Commissie te veroordelen hem een bedrag van 200 000 Belgische franken aan schaden en interesten te betalen.

I

Bezien wij eerst de vordering tot nietigverklaring.

Verzoeker beroept zich tot staving daarvan op drie middelen, juister gezegd op drie groepen middelen; de laatste is de belangrijkste.

Bij het eerste middel behoeven wij nauwelijks stil te staan. Gesteld wordt dat de proeftijd van de heer Nagels was geëindigd op de dag waarop hem zijn ontslag werd medegedeeld.

Het komt mij voor dat verzoeker hier twee zaken verwacht.

Expiratie van de proeftijd houdt geenszins een stilzwijgende vaste aanstelling in.

Het ambtenarenrecht van sommige landen gaat nog veel verder: bij gebreke van vaste aanstelling maakt afloop van de proeftijd automatisch een einde aan alle betrekkingen tussen de op proef aangestelde ambtenaar en de dienst, terwijl de beschikking waarin zulks later wordt geconstateerd een zuiver vaststellend karakter draagt en tot aan de datum van afloop van de proeftijd terugwerkende kracht kan hebben.

Wij willen niet zover gaan, doch menen wel dat de omstandigheid dat de Commissie verzoeker in het genot heeft gesteld van enige weken salaris waarop hij

1 — Vertaald uit het Frans.

normaliter geen recht had en hem eerst per 17 februari* 1970 ontslag heeft verleend — en niet op de datum van afloop van zijn tweede (reeds met twee maanden verlengde) — proeftijd, het ontslagbesluit in geen geval onwettig kan maken.

Het tweede middel houdt schending van artikel 9, lid 5, van het Statuut in.

Verzoeker acht de gevolgde procedure onregelmatig doordien een adviescomité, genaamd „beoordelingscomité”, welks oprichting en consultatie in artikel 9 is voorzien, niet werd geraadpleegd — zulks trouwens om de eenvoudige reden dat het nimmer werd opgericht —.

Doch ingevolge artikel 9 van het Statuut zijn de desbetreffende gezagsorganen alleen maar bevoegd tot oprichting van dit „beoordelingscomité”.

Zij zijn daartoe geenszins verplicht.

Nu vaststaat dat geen enkel comité als bedoeld, dat bevoegdelijk over het geval Nagels kon adviseren, is opgericht, kan dit middel ons inziens niet slagen.

Met het derde middel — of wel de derde groep middelen — komen wij toe aan het eigenlijk betoog van de heer Nagels.

Hij beweert niet in staat te zijn gesteld bewijs te leveren van zijn bekwaamheid voor de post waarvoor hij was aangevraagd.

Die post was volgens hem hoofdzakelijk van technische aard; het ging om *ter plaatse* door een *agronoom* te verrichten *controles* betreffende rassen en variëteiten van land- en tuinbouwgewassen, alsook om — eveneens *ter plaatse* te verrichten — *controles* op het inrichten van vergelijkende proefvelden van deze gewassen en om het inspecteren van de velden.

Verzoeker stelt nu dat men hem in hoofdzaak alleen heeft belast met werkzaamheden van administratieve aard, met name met het opmaken van notulen van vergaderingen of van rapporten.

Hij meent dan ook een beroep te mogen doen op de beginselen die Uw Hof heeft ontwikkeld in het arrest-Mirossevich van 12 december 1956, waarin de voorwaarden zijn omschreven aan welke een proeftijd moet voldoen om als regelma-

tig verlopen te kunnen worden beschouwd.

Wij willen vooraf opmerken, dat het geval Mirossevich feitelijk en rechtens geheel anders lag dan dat van verzoeker.

Mejuffrouw Mirossevich, die op proef als vertaalster was aangeworven, beklagde zich erover tijdens haar proeftijd zo weinig vertaalwerk te hebben verricht, dat haar bekwaamheid niet met kennis van zaken kon worden beoordeeld.

Na een gehouden deskundigenonderzoek hebt U geoordeeld dat het weinige werk waarmee zij belast geweest was, de bevoegde gezagsorganen niet tot beoordeling van haar geschiktheid in staat had gesteld.

Doch in het geval van de heer Nagels liggen de feiten heel anders.

Hij beklagt zich er geenszins over, dat hem voor een beoordeling onvoldoende werk is opgedragen. Hij stelt, dat de hem opgedragen werkzaamheden van andere aard waren dan in de kennisgeving der vacature was vermeld, hetgeen de proeftijd in zijn geheel onregelmatig maakt.

Hetgeen hij de diensten der Commissie verwijt, is niet dat hem weinig of geen werk is opgedragen, doch dat men hem in hoofdzaak met administratieve kantoorwerkzaamheden en niet met ter plaatse te verrichten landbouwcontroles — in voege als in de kennisgeving der vacature vermeld — heeft belast.

Doch dit betoog houdt reeds geen stand wanneer wij de kennisgeving van de vacature bezien. De Franse tekst daarvan luidt als volgt:

„... Effectuer, dans le cadre de directives générales, des travaux de bureau particulièrement difficiles et complexes concernant:

- le contrôle des espèces et variétés de plantes agricoles et horticoles;
- l'aménagement des champs comparatifs de ces plantes;
- procéder à l'inspection de ces champs.”

Het lijkt, gezien deze versie, geen twijfel dat het hier gaat om bijzonder moeilijke en ingewikkelde kantoorwerkzaamheden, waarvoor behalve algemene kennis ook kennis van technische aard nodig is,

terwijl zij bovendien tot plaatselijk inspectiewerk aanleiding konden geven. Verzoeker betwist deze uitlegging op grond van twee argumenten.

In de eerste plaats zijn volgens hem de woorden „bijzonder moeilijke en ingewikkelde kantoorwerkzaamheden” een sjabloon, bestemd om — gezien de bij het Statuut gevoegde lijst van standaardfuncties — toekenning van de rang B 1 te rechtvaardigen.

In de tweede plaats zou de Nederlandse tekst van de kennisgeving der vacature impliceren, dat de werkzaamheden in hoofdzaak uit ter plaatse te verrichten technische inspecties bestonden.

Doch geen van beide argumenten vermogen ons te overtuigen.

a) Wat de Franse tekst betreft: al aangenomen dat de woorden „bijzonder moeilijk en ingewikkeld” enigszins het karakter dragen van een sjabloon met behulp waarvan een post bij de in het Statuut omschreven standaardfuncties kan worden ondergebracht, dan nog wordt de aard der werkzaamheden gekarakteriseerd door de woorden „kantoorwerkzaamheden” en blijkt alleen reeds uit de rang, dat het niet om lichte administratieve werkzaamheden gaat.

b) Wat de Nederlandse tekst betreft, kost het ons uiteraard meer moeite ons standpunt te bepalen.

U hebt de tekst van de kennisgeving der vacature in de vier talen voor U.

Verzoeker beweert, dat zelfs wanneer men aanneemt dat volgens de Franse tekst de werkzaamheden verbonden aan het controleren van rassen van land- en tuinbouwgewassen of het inrichten van vergelijkende proefvelden slechts met kantoorwerkzaamheden kunnen samenhangen, zulks volgens de Nederlandse tekst niet het geval is.

Door het gebruik van het tegenwoordig deelwoord „concernant” (betreffende) is de Franse tekst in zoverre betrekkelijk duidelijk.

Dat men in de Nederlandse tekst de uitdrukking „met name” heeft gebezigd, zou echter aanleiding tot een afwijkende uitlegging moeten geven.

Volgens verzoeker moeten de woorden

„met name” leiden tot een uitlegging van de kennisgeving van de vacature in die zin, dat naast kantoorwerkzaamheden vooral ook werkzaamheden worden bedoeld die het controleren van land- en tuinbouwgewassen en het inrichten van vergelijkende proefvelden betreffen.

Hij stelt echter — en dat wordt niet betwist —, dat hem tijdens zijn proeftijd in hoofdzaak kantoorwerkzaamheden zijn opgedragen.

Wij willen U echter niet voorstellen dit betoog te aanvaarden, zulks om drie redenen:

1. Verzoeker had in zijn sollicitatie opgegeven, dat hij — ofschoon Nederlands zijn moedertaal is — in ieder geval voor het lezen van de stukken over een *zeer goede kennis* van het Frans beschikt.

Deze zeer goede kennis van het Frans had hem het eventuele verschil tussen de Nederlandse en Franse tekst duidelijk dienen te maken en hem in staat moeten stellen tot het vragen van de nodige opheldering.

2. Het staat vast, dat verzoeker in 1969 niet slechts naar aanleiding van de kennisgeving van de vacature heeft gesolliciteerd, doch ook ten vervolge op talrijke, reeds in 1967 begonnen, contacten met de bevoegde diensten van de Commissie.

Het ware bijzonder bevreemdend, indien zijn zegslieden, die volledig op de hoogte waren van de in hoofdzaak administratieve taken waarvoor men volgens de procedure van artikel 29-2 een nieuwe ambtenaar wenste aan te werven, hem over de aard der werkzaamheden niet zouden hebben ingelicht.

3. Ondanks het schitterend taalkundig dispuut, ter zitting gehouden tussen de raadsman van verzoeker en de vertegenwoordiger van de Commissie, staat het voor ons geenszins vast dat aan de Nederlandse uitdrukking „met name” steeds de daaraan door verzoeker toegekende ierwat bijzondere betekenis toekomt.

Wij menen derhalve dat ook dit laatste middel niet kan worden aanvaard, zodat

de vordering tot nietigverklaring moet worden verworpen.

II

Blijft de vordering tot schadevergoeding.

Zij is gebaseerd op het nadeel, dat aan verzoeker zou zijn toegebracht door een dienstfout van de Commissie, daarin bestaande dat zij bij het doen publiceren van een kennisgeving van vacature in een der gemeenschapstalen een dubbelzinnige formulering zou hebben gebezigd.

Echter:

— enerzijds is geenszins vastgesteld dat verzoeker is benadeeld, immers, na-

dat zijn aanstelling op proef meer dan 11 maanden had geduurd — in plaats van de in het Statuut normaliter voorziene 6 maanden — en nadat hij gedurende meer dan een halve maand na beëindiging van zijn proeftijd zijn salaris was blijven ontvangen, is hij terstond wederom door het nationaal bestuur van zijn land van herkomst in dienst genomen;

— anderzijds heeft hij, zoals wij zojuist opmerkten, ondanks het feit dat voor wat de schadevergoeding betreft de bewijslast op hem rust, niet duidelijk aangetoond dat de Nederlandse tekst, vergeleken met die in de andere talen, dubbelzinnig is.

Wij concluderen dus

— tot afwijzing van het beroep,

— tot compensatie van de kosten, des dat iedere partij de eigen kosten drage.